

Mel.; Danmark nu blunder

Nyborg, du hilses af morgensol
midt i vort havsvøbte rige.
Lille by i en frodig egn –
bøgeskove og hav som hegn.
Alt her naturen yder,
øje og sind sig fryder.

Nyborg, i ældgammel tid du var
kongeby, Danehofs sæde.
Vidt omkring stråled' Nyborgs ry –
stor og vigtig som handelsby.
Slottet, det står tilbage,
minder om fortidsdage.

Nyborg i dag, skønt kun lille by,
hæver sig stolt over bæltet.
Danmarks centrum du blevet er –
tænk på møder, der holdes her!
Unge og gamle kommer
vinteren lang og sommer.

Fortidens veje og fremtids sti
løber her side om side.
Sammen danner de harmoni,
tryghed, ro værd at leve i!
Når fynske smil man finder –
er det, som solen skinner!

Nyborg, du by ved det dybe vand,
håber på fremtidens fragter.
Bro, tunnel går fra kyst til kyst.
ikke mer er vi vest og øst.
Nyborg dog tror på skibe,
som henter last på stribe.

Eva Antkowiak